

Fredagen den 22 januari

Årsmöte i VPK Lund: Ekonomi, Gud, kaffekokning och politik

Årsmöte i Vpk-Lund. En av de interna politiska höjdpunkterna under året. Den gamla styrelsen handlande nagelfars och kritiserar. Verksamhetsberättelser rapporteras. Bredden och styrkan är imponerande, utskott av olika slag, egen tidning, blåsorkester, höstfest . . .

Nya verksamhetsplaner diskuteras, kritiserar och antas slutligen, ofta i annorlunda tappning än det ursprungliga förslaget.

Det var mycket folk på mötet, och stämningen var behärskat optimistisk. Förra årets lite trötta och orkeslösa dimmor hade lättat, kanske beroende på det nya och friska som kommer av en inträngande debatt. En debatt om socialismens möjligheter och utformning, som har börjat spira inom och utom partiet. En debatt som absurt nog har kommit igång efter det militära maktövertagandet i Polen. Men sådan är dialektikens lagar.

Inslaget av män i presidiet var litet, men det tog dom igen på kaffekokarsidan, som dom skötte med sedvanlig bravur. Mötet kunde börja.

Ekonomi

Kroniskt dålig ekonomi är något som alltid präglar Vpk-Lund. Årets budget utgjorde inget lysande undantag, och sättet att sköta ekonomin utlöste ett längre meningsutbyte mellan pessimister och optimister, reformister och revolutionärer. De mer försiktiga menade att organisationen måste få en mer stabiliserad ekonomi, att det var ansvarslöst att underbalansera budgeten och att Vpk-Lund inte skulle ta på sig några nya utgifter under 1982. Dom andra, "laissez-faire ekonomerna", representerade av bland annat styrelsen, hävdade att "politik är att väga". Någon annan sa: "Som marxister hävdar vi att det är ekonomin som bestämmer politiken, men just ifråga om det politiska arbetet är det precis tvärtom, politiken bestämmer ekonomin. Vi kan inte gå och se efter hur mycket pengar vi har i kassan och sedan avgöra hur mycket politiska motsättningar pengarna räcker till. Först lägger vi fast politiken, kampanjerna och aktiviteterna, sen får vi ordna pengar."

Karakteristiskt för Vpk-Lund har ju länge varit de djärva och friska satsningarna: ombudsmanen, Veckobladet, Höstfesterna o s v, och även på detta årsmöte segrade denna mer våghalsiga och offensiva linje.

Kollektiv anslutning

Vpk-Lund har ju, (som bekant?), som kollektiv, gått ur Svenska Fredskommittén, men styrelsens handläggning av frågan föranledde en het och irriterad debatt. Många medlemmar ansåg att frågan var av sådan betydelse att den borde ha avgjorts på ett medlemsmöte, medan andra ansåg att frågan redan var behandlad i och med att Vpk-Lund i en motion till partikongressen tidigare i höst krävt att Vpk, som kollektiv, skulle begära sitt utträde ur Svenska Fredskommittén. Till slut fick styrelsen godkänt av årsmötet på sitt agerande, även om många var tveksamma. För att förtydliga sitt

ställningstagande och för att undanröja eventuella missförstånd angående Svenska Fredskommittén godkände årsmötet en protokollsanteckning där man bl a säger: " . . . 4. Årsmötet uttalar att det ligger i Vpk-Lunds intresse att så många partikamrater som möjligt deltar i fredsarbete och att Vpk-Lund därvidlag inte utesluter någon av fredsorganisationerna". Det är alltså i första hand den kollektiva anslutningen man var kritisk till. (Den intresserade kan läsa mer i en del av höstens Veckoblad.)

SAF kontra Gud

Efter den stora framgången i valet 1979 anställd Vpk-Lund en ombudsman. För närvarande är detta en utgift som tar ungefär 30% av den totala budgeten. Det är troligen unikt i landet att en lokalorganisation i Vpk håller sig med en egen ombudsman. Den nuvarande ombudsmannens sätt att sköta tjänsten var alla nöjda med, men som en ekonomisk säkerhetsåtgärd inför höstens val hade styrelsen föreslagit att årsmötet skulle rekommendera den nya styrelsen att varsla ombudsmannen om uppsägning till den 31.12.82. Styrelsen hade resonerat som så att om Vpk-Lund går tillbaka i höstens val (osannolika tanke! sätts anm.) så finns det inte längre ekonomiskt utrymme att behålla tjänsten.

Det var en svår sits för vpk-are att vara både kommunister och arbetsgivare samtidigt. En del medlemmar hävdade att Vpk måste föregå med gott exempel och aldrig avskeda någon, medan andra ansåg att en politiskt tillsatt tjänst, som en ombudsman, måste kunna sägas upp om den berörda föreningen vill göra omprioriteringar i verksamheten eller får ändrade ekonomiska villkor. Ovanan vid att hantera en sådan här fråga var påfallande, och när känslorna hade lagt sig beslöt mötet att efter valet ordentligt diskutera igenom situationen och då också besluta om en eventuell förlängning av tjänsten. Kanske måste då Vpk-Lund ta främmande krafter i sin tjänst, eller som en talare sa: "Jag hoppas vid Gud att vi kan finna en positiv lösning på detta."

Kyrkofullmäktige

Debatten om Vpk-Lunds even-

tuella deltagande i kyrkofullmäktige blev som väntat livlig. David Edgerton argumenterade starkt för alla komplikationer som ett deltagande skulle medföra, medan andra betonade vikten av att i positiv anda stödja dem som i kyrkans organisationer står för den kristna kärleksläran och ta tillvara de materiella intressen som svenska folket arbetat ihop till kyrkan. Ytterligare andra menade att religionsfrågan var viktig men borde tas upp utanför kyrkans egna organisationer.

Till slut segrade styrelsens förslag som innebär att Vpk-Lund kan delta i kyrkofullmäktigevalet om ett kommunmöte så beslutar. Det förutsätts alltså att den nya styrelsen undersöker betingelserna för ett eventuellt deltagande och sedan framlägger ett förslag till ett kommunmöte.

Ett rött år

När årsmötet återupptogs vid 10-tiden på söndagsförmiddagen beslöt en liten, men tapper(?), skara att det åter skulle få serveras vin på fester arrangerade av VPK Lund. Mot beslutet reserverade sig ett flertal kamrater. Vi får se hur länge beslutet står fast. Ett tips är att redan nästa år kommer det att motioneras om att återinföra vinförbudet, och då kanske majoritetsförhållandena är annorlunda. Det blir kanske bara ett rött år för Vpk-Lund. Kom sen inte och säg att politiken är tråkig och har stagnerat.

- beslöt man försöka köpa en A3-press åt acupress för att bl a kunna trycka Veckobladet i egen regi.
- beslöt man att 1% av bruttolönen skall betalas in till kampfonden. (Några medlemmar gör det redan nu, men långt ifrån alla.)
- beslöt man ordna en ny höstfest under 1982.
- valdes en ny styrelse. Nya i styrelsen är Lars Bengtsson, Lars Anders Jönsson, Lars Nyman och Eva Wigfors.
- valdes slutligen en ny valberedning. Bara kvinnor. Tala om könskvotering! (se också insändare på sidan 4!)
- under mötets gång antogs ett antal uttalanden. De presenteras på annan plats i Veckobladet.

Vpk-Lund. Medlemsmöte tisd 26/1 kl 19.30 på Fakiren, Bredg. 5, i p g. Samtal med partistyrrelseledamöter om »tredje vägen» samt kommunala fyllnadval.

Socialdemokraternas val

Nu vänder Siforsiffrorna, och socialdemokraternas till synes oöverbärliga majoritet krymper. VPK tycks hålla ställningarna, men när det gäller storlek går vi tyvärr i folkpartiets viktclass. Det blir inget regeringskifte i höst om inte socialdemokraterna gör ett bra val.

Detsamma gäller det lokala sammanhang där vi verkar. Trots goda valresultat för VPK tre val i sträck är majoriteten i Lund borgerlig. Ty VPKs framgångar har ju motsvarats av SAPs förluster. Det finns knappast någon ort i landet där det under sjuttioalet gått så uselt för socialdemokraterna.

Varför har det då gått så illa? Är det dålig kvalitet på SAPs politiker i Lund? Nej, inte självklart. Vi tror att huvudsaken ligger i SAP Lunds politik.

Och vad har då varit det utmärkande för den politik som förts och förs av Nils Gustavsson, Ingerd Göransson, Birger Rehn och de andra? Jo samarbetet med borgarna, klassarbetet. Den politiken har visserligen gett utdelning i förnäma oräpöster men den har, naturligt nog, inte attraherat väljarna.

Detta är den allmänna bakgrunden till det lokalpolitiska uttalande som togs av VPK Lunds årsmöte. Den konkreta bakgrunden är ju aktuella intervjuer av Göransson & Rehn, där de varit långt angelägnare att markera gräns åt vänster än åt höger. Det tycker vi är illavarslande, och inte bara för att vi själva står till vänster. Nej, även för att en kompakt erfarenhet visar att den inslagna vägen leder till fortsatta socialdemokratiska nederlag och därmed till fortsatt borgarstyre.

Utgången av kommunalvalet i höst bestäms till väsentlig del av det val mellan höger och vänster som Lunds socialdemokrater nu företar.

Möt våren i Florida!

Möt våren i Florida!

Indragningar och nedskärningar, visst slår de på sina håll i de kommunala förvaltningarna i Lund, och privatekonomin lär väl också få sina påfrestningar med de höjda matpriserna. Det är då det gäller att ha lite friska idéer för att hålla uppe standarden. Kommunens turistchef, Bo Kjellin, mannen som gjort sig bekant genom att lansera Lund som ett centrum för windsurfing och golf, vet råd hur man ska fixa sig en betald Floridasemester. I sex veckor ska han vara iväg "för att som ledare för en studiegrupp om fem affärs- och yrkesmän genom Rotarystiftelsens studiegruppsutbyte delta i ett studie- och diskussionsprogram i Florida med inriktning på att främja internationell förståelse". Tre veckor står kommunen

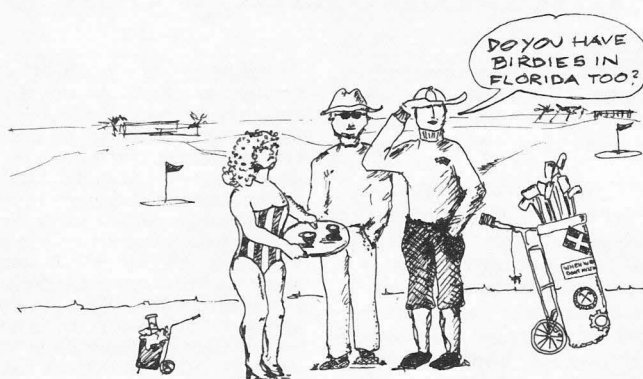
bolag för utgående trafik till Europa", Lund i sista hand då naturligtvis, och studier av "planering av infrastruktur", "kongressstäder" och till slut också "intensiv träning i engelska språket". Inte undra på att kommunen ställt sig positiv, formellt genom ett delegationsbeslut av en tjänsteman, men reellt väl förankrat i personalnämndens presidium och kommunstyrelsen - kommunalråden Oredsson och Andersson har lyckats lägga band på sin sparsamhetsiver. Det är lätt att tänka sig Nils-Arne Anderssons (c) positiva hållning - han har ju friska pengar nu när kommunen börjar få in pengar på skolmaltiderna, och tänk bara om turistchefen kommer hem med förslaget att förlägga ett Disneyland till Sandby Mosse.

ledigheten, om än inte med full lön, t ex till några år. Jag tror inte det skulle leda till några allvarliga men för turistverksamheten i Lund.

Räddas vad som räddas kan

Känner ni till Smörlyckan, erkännerligen då det öppna området mellan Getingevägen och Norra ringen? Där finns bollplaner och gamla koloniträdgårdar, de senare med jordgubbar och tulpaner säger kännarna. Just det förvildade koloniområdet vill ju Vpk i en motion bevara som parkmark. Men anspråken är många, senast lyckades borgarna dela ut ett stort område till Hemvärnet/FBU på tjugofem år. Det senaste är att ett gäng som kallar sig "Föreningen Smörlyckans tennisbanor" också vill arrendera ett område där på tjugofem år. Arrendet hade de tänkt sig skulle vara gratis, istället skulle föreningen anlägga tennisbanor och så bestämma över dem. Det här är ännu ett exempel på den privatiseringsväg som går över idrottsvärlden i Lund, här ska än den ena än den andra föreningen ta hand om anläggningar. På ett eller annat sätt tänks det ske med utnyttjande av kommunen, antingen som ekonomisk garant eller hyresgäst eller markupplåtare. Det är moderat fritidspolitik det här och nog hoppas man att inte de borgerliga bröderna ställer upp. Det finns något forcerat och desperat över det här, alla möjliga intressen dyker just nu upp och vill få snabba beslut och jag tror att man måste ha ögonen på vartenda ärende i byggnads- och fastighetsnämnden. Förklaringen till det hela? Jo, det lutar åt en annan fullmäktigemajoritet i höst och då är det bäst att se om sitt hu i tid.

Lucifer

för med full lön och resten tas av semester och kompedighet - det har väl varit pressande veckandekonferenser. Jo, den internationella förstälsten kräver ju sitt, Lund har dessvärre ännu ingen vänort i Florida och "det hedrande ledaruppdraget" kan väl bli nog så krävande - tänk att hålla reda på att fem affärs- och yrkesmän går och lägger sig ordentligt. Men turistchefen har högre ambitioner, här ges tillfälle till kontakter med "researrangörer och flyg-

Låt dvärgalåten tystna

Poängen är här dock att det blir inga extra kostnader för kommunen, turistchefen försäkrar att han behöver ingen ersättare, turistnämndens ordförande, bankdirektören Lundeberg kan med vänster hand sköta hans jobb under sex veckor. Precis, här är s m s pudeln kärna. Jag hoppas att kommunen inte lyssnar på avundssamma kollegor och annan dvärgalåt och istället förlänger tjänste-

Uttalanden från årsmötet

Stöd folkens kamp i El Salvador och Guatemala

I El Salvador och Guatemala pågår idag ett oerhört blodigt befrielsekrig. I El Salvador har över 30 000 människor dödats sen militärkuppen i oktober 1979, och det är främst civilbefolkningen som drabbas. I Guatemala räknas offren i 10 000-tals sen 1954 när militären med CIA:s hjälp tog över makten och krossade försöken att införa demokrati och jordreformer. . . .

FDR-FMLN och FDCR

I bägge länderna har så gott som hela oppositionen enats i demokratiska fronter. I El Salvador i "Den demokratiska revolutionära fronten" - FDR, och dess militära del FMLN. I Guatemala i "Den demokratiska fronten mot repressionen" - FDCR. Bägge fronterna har stort folkligt stöd från de flesta politiska partierna, fackföreningsrörelsen, bondeorganisationerna och kyrkan.

I El Salvador har FDR-FMLN

befriat ca 30% av landets yta, där man nu bygger El Salvador libre. Vpk-Lunds årsmöte uttalar med utgångspunkt från ovanstående: - Vårt stöd till folkets rättvisa kamp mot fascistdiktaturerna och USA-imperialismen, i El Salvador och Guatemala. - Vårt stöd till FDR-FMLN i El Salvador och FDCR i Guatemala, och kräver: "USA ut ur El Salvador och Guatemala".

Det gäller jobben!

. . . Hälften av antalet arbetslösa är under 25 år. Ansvariga politiker och företagare tycks helt nonchaler den katastrof det innebär att ställa hela ungdomsgenerationen utanför produktionen, utanför rätten till meningsfulla jobb och egna utkomster.

Det är samhällets skyldighet att tillförsäkra invånarna meningsfulla jobb. Det krävs en aktiv näringspolitik, långsiktiga industripolitiska program och en utbyggnad av den gemensamma sektorn. . . .Sverige är ett rikt land och

med en förnuftig politik kan man tillvarata, istället för att som nu förskingra, arbetares och tjänstemäns yrkesskicklighet och yrkeskunskap. Eiserflickorna i Sollefteå har på ett enastående sätt tagit kamp för rätten till jobb och för rätten till makt över investeringspolitiken.

För Lunds del kräver vi:

att ansvariga politiker i kommunen inser sitt ansvar och ser till att de arbetslösa får meningsfulla jobb, dels i kommunen och dels genom påtryckningar på Lunds industriägare att anställa de arbetslösa!

att barnomsorg, äldreomsorg, skola och sjukvård byggs ut i stället för att raseras!

att Lunds kommun bygger bort bostadsbristen!

För att bekämpa nedläggningspolitiken och skapa nya jobb kräver vi:

- Facklig vetorätt mot industri- nedläggningar och produktionsinskränkningar!

- Fri lokal strejkrätt!

- 6 timmars arbetsdag!

Inför kommunalvalet 1982

Inför kommunvalet 1982 väntar sig en majoritet av människorna i Lund en ny och progressiv kommunalpolitik efter nästan 30 år av borgerligt styre. Man vill ha ett slut på social nedrustning, bostads- och daghemsbrist och få till stånd en bättre miljöpolitik. För detta krävs insatser från både socialdemokrater och vpk-are. Det är därför med oro vi har uppmärksammat hur ledande företrädare för SAP i Lund vid valärets upptakt uppträtt tillsammans med borgarna och tagit avstånd från Vpk-Lund.

Vi i Vpk bekämpar den borgerliga politiken och är beredda att samarbeta med SAP efter valet i de stora frågorna kring arbetslösheten, bostadspolitik, skolpolitiken och andra viktiga intressefrågor för det stora flertalet av Lunds befolkning.

Lunds befolkning har rätt att få ett klart besked: Är socialdemokraterna beredda att försäkra att partiet efter valet inte kommer att samregera med borgarna i Lund?

Mål nr 9 i Lunds Tingsrätt

—Från vår kriminalreporter—

Jo, nog var det festligare förra gången soppan var aktuell. Septemberkvällen var ljummen, Bleckhornen spelade och erfarna lundabor gav sina kommentarer, allt medan den festklädda publiken samlades på Grand. Nu var det januari, vi fick ställa cyklarna i en snödriva och inne i Tingshuset var det ödsligt. Vi stod i korridoren, den åtalade, några andra vpk-are och reporterna, med skämen bollande i luften så där som det blir när man har setts förr och kommer att ses igen vid skilda begivenheter. Gunnar fick försäkra: Nej, det var ingen vitlök i soppan, bara rätt mycket peppar.

Lantlig flygplats

Så plingade det, lysande pilar och siffror började blinka och som resande med Linjeflyg vid någon lantlig flygplats gick vi ut genom Gate 3. Det går rationellt till i domstolarna numera. På domaren verkade det som om han jobbade på akord—Gunnar hann inte ens sätta sig innan han fick svara på namn och adress.

Det är inte var dag man går på rättgång och det är klart att man har sett för mycket Perry Mason — man har föreställningar om hur det ska vara, lite högtidligt, aningen lite dramatik, någon sorts strid mellan olika viljor och intellekt. Kanske är det så i de stora matcherna, men här var vi i gårdsgårdsserien. Domarens min antydde att han bara inte kunde bry sig mindre, och åklagaren stack innan utslaget kom, kanske skulle han hinna med bussen? Ja, och så var det sekreteraren och den åtalade. Nämndmän var bara inte att tänka på.

På för ändamålet icke avsedd plats

Den åtalade vidgick de faktiska omständigheterna: jo, han hade som representant för VPK Lunds styrelse medverkat till att uppställa ett bord och en banderoll i och för servering av bönsoppa på allmän, för ändamålet icke avsedd plats och därvid icke innehaft polistillstånd. Däremot bestrid han att han därmed gjort sej skyldig till ett brott.

Åklagarens framställning blev ytterst måttfull, bara några meningar med innehållet att det inträffade var ett brott mot allmänna ordningsstadgans paragraf 28 om det nu var den. Man kan inte säga att han verkade särskilt road av uppgiften, men jobb är ju jobb, det ska göras.

Gunnar fick ordet och gjorde ett stillsamt inlägg på några minuter. Det blev en ganska fin liten utredning om i Lund gängse praxis i uttolkning av den allmänna ordningsstadgan, denna stadga som nu är under omprövning så att den ska kunna ges en lokal utformning. Det bekymmersamma, menade Gunnar, var den ändring av praxis som polisens agerande tydde på, både i det här fallet och i deras uttryckning mot två tysta banderollbärare på det stilla Stortorget söndagen efter det militära maktövertagandet i Polen. För små och fattiga grupper som bara har sin initiativförmåga och fantasi att ta till

innebär denna skärpning ett hot mot möjligheterna till opinionsbildning. Skärpningen i tillämpningen av ordningsstadgan tycks dock slå lite ojämt — teknologernas lilla upptåg på Stortorget jämsides med avslutningsmötet vid Chiledemonstrationen möttes inte av några polisengripanden.

Tolv minuter

Inget kunde vara domaren likgiltigare än prat om opinionsbildning, hade inte den åtalade medgivit de faktiska omständigheterna kring soppserveringen, var då inte detta ett uppenbart brott mot den allmänna ordningsstadgan? Det sa nu inte domaren, men det finns ju kroppsspråk. Var skulle det sluta om alla fick för sig att servera soppa? Ja, man kan undra. Alltnog, domaren var nu mogen för överläggningar, med sig själv. Han kan knappast ha slitit så hårt med frågan, vi hann bara ut och vända

och så fick vi gå in igen för att höra rättens välformulerade utslag. Vad den åtalade hade anfört hade inte påverkat rättens bedömning, dömdes den åtalade därför att utge böter om kr tvåhundra. —Det tog tolv minuter, sa Thomas när vi tog på ytterkläder-na.

Lund var fantastiskt vackert när vi cyklade med den dömde genom stan sen, det blir ett så fint ljus vid fyratiden nu på vintern när solen håller på att gå ner och snön reflekterar upp mot husväggarna. Klosterkyrkans röda tegel lyste som eld. Vi valde Storkällaren. Där var stilla och ombonat, den blå timmen i Lund var inne. Det blev en kanna varmt kaffe med ett litet glas starkt till — så här i kylan, menar jag — och vi pratade med varandra om hur valrörelsen i Lund skulle komma att gestalta sig.

Sten H

OCH EN PARAGRAF — PIFF! PAFF!

DOKUMENT FRÅN POLEN

I onsdags var det vernissage i Stadshallen på en utställning som ordnats av Stödskommittén för Solidaritet i södra Sverige och Lunds konsthall. Den konstnärliga delen av utställningen består av verk som tillkommit under perioden 1970 — 80 i Polen och skildrar motståndet mot regimen. Den andra delen visar dokument från kampen för demokrati med början 1977 då KOR (Kommitén för arbetarnas försvar bildades) fram till krigslagarna infördes, i någon mån även tiden efteråt. Det är intressant och läroriktigt att se hur en relativt liten grupp av intellektuella kan spela en viktig roll för att stödja arbetarna i deras kamp för fria fackföreningar. Av stor betydelse blev det av KOR-medlemmar bildade

förlaget NOWA och dom s k flygande universiteten, som var en sorts underjordiska seminarier. Förlaget gav ut de fria fackföreningarnas tidskrift Robotnik, som även översattes till ryska. Hela denna underjordiska apparat ter sig Kafkalik när man samtidigt på utställningen kan läsa citat ur den polska grundlagen som garanterar yttrandefrihet.

Om arrangörerna haft sinne för lokalhistoria hade de kunnat påpeka att Vpk-Lund redan 1978 var med om att ordna en öppen demonstration för bl a KOR. En för den tiden fullständigt unik händelse!

Utställningen pågår till den 31 januari och är öppen vardagar 12—18, lördagar-söndagar 10—17.

Lilla teaterns

nyårsrevy

Lilla Teatern har spelat nyårsrevy på Lunds Stadsteater. Vi är många som sett den och låtit oss roas.

—Hur kom det sig att Lilla Teatern fick uppdraget att spela en nyårsrevy?

Vi låter frågan gå till Rolf Granér, Vpk:s representant i Musik- och Teaternämnden.

—Någon gång under våren - 81 hade vi en principdiskussion i nämnden och enades om Vpk:s förslag att det är viktigt att stimulera lokala initiativ. Därför gick anbud om att spela en nyårsrevy ut till Proteus och Lilla Teatern. Eftersom Lilla Teaterns förslag var det mest genomarbetade, antogs det.

Snäll revy

Vilka är erfarenheterna efter nyårsrevyn? Anders Malmberg från Lilla Teatern har tankar och åsikter efter publikframgången.

—Hur var det att spela på en stor scen, när man är van vid Lilla Teaterns lokaler?

—Lunds Stadsteater är en bra teaterlokal. Den är inte ödslig, trots att den är stor och den har fin akustik. Men det var svårt att översätta vår spelstil dit. Personligen vill jag spela mycket på publiken. På Lilla Teatern kan man göra det, men det går inte i en sån här lokal. Detta avspeglar sig i revyn, som enligt min mening är för snäll.

—Revy är alltså snäll och ganska opolitisk. Hur kan det vara?

—Det finns ingenting som är censurerat utom möjligen genom ett slags självcensur. Vi ville göra som vi brukar och har inte alls behövt kompromissa. Jag hade kanske själv också velat ha det lite spetsigare vad gäller formen. Jag vill att teater ska vara mer provocerande mot publiken och mer chockerande. Här är för lite överraskningar för publiken, för mycket som det ska vara. Men vi ville inte ha den vanliga driften med kommunalpersonligheter, utan försöka vara mer politiskt spetsiga i vardagliga händelser med vardagliga personer, typ scenen vid busshållplatsen. Att ta upp sådana attityder och företeelser är däremot betydligt svårare.

—Vem har utarbetat texterna?

—Clas Rosvall och jag har samarbetat om texterna. Men Bo Anderssons figur på Mårtenstorg- et är ett slags genomgående, central gestalt och det är Bosses egen idé.

Ny publik

—Har ni med nyårsrevyn nått en publik som ni annars inte når?

—Ja, det har vi. Men vi har bara en föreställning om vilka det är. I alla fall har vi nått ut till en annan generation i publiken och det känns bra.

—Vad händer i fortsättningen?

—Vi ska dels göra en förkortad version av revyn och försöka sälja runt om i Skåne och dels sätta ihop en del av sketcherna plus något nytt att spela på fackföreningsmöten. Och sen ska vi göra en barnkabare för mellanstadiet där inte bara eget material ska användas. Så det finns mycket fortsatt arbete för våren.

Har du flyttat?

Skicka in hela adressdelen med din gamla adress till VB Bredgatan 28
222 21 LUND. Min nya adress är:

Adress.....

Postnummer.....Postadress.....

Farväl till Lund, tills vidare.

När en malmöitisk författare reser ut till sitt lantställe på Österlen skriver han i allmänhet en tårdröjande historia i Sydsvenskan om kulturpolitisk förföljelse och kulturell utarmning i Malmö. Så när jag, som lundensisk intellektuell sedan så där 20 år, lämnar Staden för Malmö så är det inte av kärlek till Ulla Sandell, även om det måste finnas några icke upptäckta kvaliteer hos en så utskäld kvinna som hon.

På det mer principiella planet är det klart att också jag föredrar en kväll med sill och brännvin på Österlen framför en kväll på Stadsteatern. Åtminstone som repetören har sett ut det senaste årtiondet.

Men saker håller på att hända också på Malmö Stadsteater. Till det bättre, har jag läst i Dagens Nyheter.

Det är nu inte det som har drivit mig till Malmö. Det är mest praktiska hänsyn. Restider till jobb och liknande.

Sådana praktiska hänsyn skulle förstås vara nulliteter för en riktig lundensare som utan vidare pendlar till Stockholm och i synnerhet Uppsala.

I det längsta har jag därför tvekat. Vad skulle Gunnar Sandin säga? Hans dom skulle säkert bli hårdare än det borgerliga rättsväsendets dom över honom. I själva verket rör det sig ju om ett dubbelt svek. Dels att lämna Lund och dels att ange minskade transporttider som skäl när transporttiderna är en njutning i sig.

Men jag har ändå tagit steget och kunde också konstatera att Gunnar Sandin började behandla mig med det lätta överseende som lundensare behandlar alla från o-bygderna.

Jag inser att jag måste finna några mindre vardagliga skäl än restiderna för mitt beslut.

Vad sägs om lyckan att få höra mistlurarna från Öresund. Hör ni dom i Lund?

Att komma 23 minuter närmare kontinenten och fika på konditori Casa Blanca eller Hollandia.

Att känna lite av den tunga och trista industriella karaktären.

Att möta sina barn som glädje-strålade upptäckt att de bor i närheten av en chokladfabrik

ger dem mer urban självkänsla än att bo i en stad som producerar Ingvar Holmar.

Att förnuftet (temporärt?) segat över hälsovårdsnämnden på Mölle-vångstorget. Där säljer dom kött, nyskjutna och oplockade fasaner och flädda harar.

Att invandrarnas närvaro har fått större effekt i matkulturen, t.ex. i bättre korv och bättre bröd. Det är nog bara lundensare som äter det bröd som Solidarbagaren i Malmö prånglar ut. Småaker, säger ni. Det kan Vpk ta upp i nästa kommunala handlingsprogram.

Men det är en sak till: det intellektuella klimatet och den veten-

Om surdeg Kom Loss!

Man finner Veckobladet 1/82 innanför ytterdörren och läser fram t.o.m. följande vändning i Lucifers krönika: »... något att vara stolt över i stället för ... en ingrodd surdeg».

Man vill försvara surdegskladden i kylskåpet och förklara att denna i nästa bak skall skänka liv, lust och must åt degen. Bäst gör man det nog genom att gå direkt på receptet och därigenom undgå att hamna i allegoriska formuleringar och förnumstigheter.

a/ surdeg på 25 g jäst och 3 dl ljummet vatten samt 4 dl rågsikt. Får stå 3-4 dagar. Rör om någon gång.

b/ skälla 10-12 dl rågmjöl med kokande vatten. Låt svalna till nästa dag.

c/ surdeg plus skållat, 1 msk salt, 1 msk sirap och 15 dl mjöl (halften vete, halften graham eller rågmjöl eller vad-man-haver). Brukar behöva 4 timmar för att komma i jäsnings, men kan gärna jäsa längre.

d/ Baka ut med 5 dl vetemjöl till t.ex. 3 limpor. Jäses ett par timmar till.

e/ Ugnen 175 grader i 40 min.

Anm. 1/ Alla mått är cirkamått. 2/ efter punkt d/ kan man ta undan 2-3 dl av degen. Förvaras i kylskåp och ersätter jästen när man nästa gång startar om på a.

3/ Det hela tar som synes lång tid, men man kan ju syssla med annat medan man väntar.

Bengt-Erik Bengtsson

Ny Dag och Veckobladsförsäljare!

Numera finns Ny Dag och Veckobladet att hämta på VPK-lokalen på Bredgatan 28. På fredagar mellan 13-17 är lokalen öppen. Kan du inte hämta då så skaffa en egen nyckel. Från och med nu kostar Veckobladet 1 kr även när det säljs tillsammans med Ny Dag. Glöm inte att redovisa Veckobladsförsäljningen.

skapliga fantasin. Var finns detta i universitetsstaden Lund?

Så här från Malmö horisont kanske jag bättre kan upptäcka något av upproret från sextioalet under den akademiska tråkigheten.

K G Ravintola

UTGIVARKORSBAND

Pressgrannar 1882

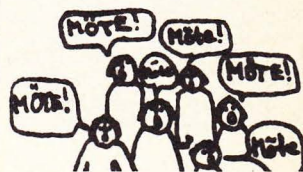
Tåg avgår från Lund till Trelleborg: f.m. kl 6.15, e.m. kl 1.55 och 6.12

Folkets tidning framhåller svårigheterna för arbetare att få sysselsättning i Lund så att de kunna livnära sig och sina familjer. Ett större projekt är beslutat: det nya Spoletorpstorgets utläggning och planering... Likväl gör drätselkammaren ingenting därvid... Detta visar att omtänksamhet för de arbetande klasserna här icke mycket få göra sig gällande.

Bostadspolitik

I år är det val. Förra valet utarbetade VPK Lund ett bostadspolitiskt program. Det var rätt så omfattande och stora delar är fortfarande relevanta, men kompletteringar och ändringar är naturligtvis nödvändiga.

För att diskutera det nya programmet utformning kallar VPK Lund till ett möte Söndagen den 24 januari kl 19.00 på VPK lokalen Bredgatan 28. Välkomna!

BLÅSORKESTERN repeterar söndagen den 24.1 kl 19.00 på Vårfruskolan. Kanonen song, Alabama, engelsk marsch och nr 3-6.

PIONJÄRERNAS verksamhet börjar den 2 feb. Vi träffas i fortsättningen på tisdagar kl 18.15 till 19.45 på VPK Lokalen, Bredgatan 28.

VPK IF: Inomhusträning på Lerbäcksskolan för 23.1 kl 16. KIL-kollektivhus i Lund har medlemsmöte onsd. 27.1 kl 19.00 på bibliotekets studiecirkelrum.

Kompol har möte måndagen den 25.1 kl 19.30 på partilokalen, Bredgatan 28. Politisk fråga: Bostadspolitik.

Redaktionsutskott för detta nummer var Kenny Andersson, Lars Borgström och Kristina Lanthén

Bilder: Kenny Andersson och Andrzej Ploski

Kontaktredaktör för nästa nummer är Finn Hagberg tel 129098

Finn